

ת"פ (רחובות) 48955-11-21 - מדינת ישראל נ' שלום בן ישראל גהלי

ת"פ (רחובות) 48955-11-21 - מדינת ישראל נ' שלום בן ישראל גהלישלום רחובות

ת"פ (רחובות) 48955-11-21

מדינת ישראל

נגד

שלום בן ישראל גהלי

בית משפט השלום ברחובות

[09.09.2024]

כבוד השופטת קרן וקסלר

גזר דין

כתב האישום והעובדות הצריכות לעניין

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו במסגרת הסדר דיוני שנערך בין הצדדים בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של פגיעה כשהעברין מזוין, לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

2. בהתאם להבנות בין הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר. ניתן לומר כבר עתה, בתמצית, כי התקבלו 3 תסקירים שבסיומם המלצה להשית על הנאשם צו מבחן למשך חצי שנה בצד עונש של"צ בהיקף 150 שעות. על רקע המלצה זו מסכימים הצדדים כי יש להשית על הנאשם עונש בסטייה לקולה ממתחם הענישה ההולם, אולם חלוקים בנוגע לעונש אותו יש לגזור. להשקפת המאשימה, יש מקום להקלה מתונה כך שיושתו על הנאשם 9 חודשי מאסר שיינשאו בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי סמלי למתלונן. ההגנה מצדה מבקשת לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 11.11.21 ניגשה פלונית לכספומט ברחוב הרצל במועצה המקומית קריית עקרון (להלן: המקום), ובדרכה לשם נשמט ארנקה מידיה מבלי שהבחינה בכך. באותן נסיבות שהה במקום המתלונן וקיבץ נדבות. הוא הבחין בארנקה של פלונית, הרים אותו, התעסק בו ואז הניחו בקרבת מקום. ביום 14.11.21, על רקע חשדו כי נפגע העבירה גנב כסף מארנקה של פלונית, הגיע הנאשם למקום כשהוא מצויד בסכין. הנאשם פגש במתלונן, התקרב אליו וביקש שיחזיר את הארנקה שלקח לפלונית, והכול כשהוא אוחז את הסכין בידו. עוברי אורח הפרידו בין השניים והנאשם עזב את המקום.

כעבור 10 דקות חזר הנאשם למקום כשהוא אוחז בסכין, ניגש אל המתלונן ודקר אותו בשוק רגלו. מיד לאחר מכן עזב את המקום והותיר את המתלונן מדמם.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם למתלונן פצע דקירה באורך 4 ס"מ בשוק רגלו, הוא נזקק לטיפול רפואי שבמסגרתו קיבלת 2 מנות דם. החתך נסגר באמצעות סיכות.

תסקירי שירות המבחן

4. מתסקיר מיום 14.12.22 עלה כי הנאשם יליד 1967, פרוד ואב לשני ילדים (היום כבני 6 ו-8), אשר נמצאים בחזקתו. מתקיים מקצבת הבטחת הכנסה ולעיתים עובד בעבודות מזדמנות בתחום השיפוצים. טרם מעצרו עבד בתחום הנחת תשתיות במשך 6 שנים.

הנאשם מגיע מרקע משפחתי מורכב. ילדותו אופיינה בחסכים רגשיים רבים ובמצוקה קשה. בנעוריו עבר בין מסגרות חינוכיות שונות ובגיל 18 התגייס לצבא, אך לאחר שירות של שנתיים שוחרר עקב אי התאמה. בעברו של הנאשם התמכרות לסמים. במסגרת הליך פלילי קודם בשנת 2008 שולב בסיוע שירות המבחן בקהילה טיפולית ומאז לדבריו אינו צורך סמים.

הנאשם הודה בביצוע העבירה אך התקשה לראות את חומרתה. הוא תאר את המתלונן כאדם אשר נוהג לקבץ נדבות וחוטף תיקים. לדבריו, חטף המתלונן את ארנקה של פלונית- סבתה של ילדיו ואף בעט בו ופצע אותו ברגל. הנאשם השליך את האחריות להתנהגותו האלימה על המתלונן והדגיש כי אינו מתמודד באמצעות אלימות במצבי החיים השונים.

צו פיקוח מעצרים שהוטל על הנאשם, בוטל לאחר שהנאשם התקשה להתמיד בהגעה לשיחות בקבוצת עצורי בית בה שולב, וניסיונות להשיגו לא צלחו.

מדיווח שהתקבל משירותי הרווחה עלה כי הנאשם מגדל את ילדיו בהסכמה מול בת זוגו לשעבר. ניכר כי מבחינת הטיפול בילדים יש משמעת, סדר וארגון. הנאשם מתקשה לשמור על קשר טיפול ארוך טווח אך נמצא בקשר עם עו"ס המשפחה בהתאם לצורך ובפרט בנוגע לילדיו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה להיות מרוכז במחירים ששילם ומתקשה להתייחס לפגיעה במתלונן. ניכר כי מאופיין בדפוס של צבירת תסכול וכעס עד לכדי התפרצות כשמתקשה לווסת עצמו ודחפיו. הנאשם עורך מאמצים להיות אב מיטיב ונראה כי חלה התמתנות מסוימת במעורבותו בפלילי וכן מסר בדיקות שתן נקיות. עם זאת, מאחר שטרם שולב בקבוצה טיפולית וטרם הובהרה יכולתו לשתף פעולה, התבקשה דחיית הדיון לצורך קבלת תסקיר נוסף.

5. בתסקיר מיום 10.7.23 עדכן שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחייה השתלב הנאשם בקבוצה ייעודית לעוברי חוק. משת פעולה כנדרש, מגיע באופן רציף ומבטא רצון להמשיך בהליך טיפולי על מנת לרכוש כלים להתמודדות מקדמת במצבי משבר ומיומנויות תקשורת.

הנאשם זומן לבדיקת שתן לאיתור ממצאי סם אליה לא הגיע- לדבריו, בשל קושי בהתארגנות.

שירות המבחן התרשם ממאמצים שעורך הנאשם להתנהלות תקינה והימנעות ממעורבות חוזרת. בשל השלב הראשוני של הטיפול נדרש להערכת שירות המבחן פרק זמן נוסף כדי לגבש המלצה בעניינו ולפיכך התבקשה דחייה נוספת בת שלושה חודשים.

6. מתסקיר שלישי ואחרון מיום 11.4.24 עלה כי הנאשם המשיך בהגעה לקבוצה באופן יציב ולקח חלק פעיל בעבודה הטיפולית בקבוצה. ניכר שהוא מצוי בתהליך של התבוננות עצמית ביחס לגורמים שעמדו ברקע לביצוע העבירה והוא מבין את הבעייתיות במעשיו ומכיר כיום דרכים אחרות להתנהלות. כמו כן מסר בדיקת שתי שנמצאה אשר העידה על ניקיון מסמים.

שירות המבחן חיווה דעתו כי יש לאפשר לנאשם להמשיך ולהשקיע כוחותיו בהליך השיקומי תוך המשך התמקדות בתפקוד תעסוקתי והורי. להערכתו, יש חשיבות להטלת ענישה שיקומית שלא תפר את האיזון ששורר בחיי הנאשם ותעביר מסר מעודד של אמון בכוחותיו. לסיכום, המליץ על הטלת ענישה בדמות של"צ בצד צו מבחן למשך חצי שנה. תמצית טיעוני הצדדים

7. לדעת המאשימה, באמצעות ב"כ עו"ד עדי סעדיה, מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשים וענישה נלווית. בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ובהם כבודו של המתלונן, זכותו לשלמות הגוף וכן ביטחון הציבור כולו. בנוגע לנסיבות ביצוע העבירה הדגישה כי מדובר באירוע שהתרחש במרחב הציבורי כאשר הנאשם אוחז בכלי נשק קר וגרם לפגיעתו של המתלונן רק בשל אותה סברה שגנב לאחרת כסף. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציינה לקולה את הודיית הנאשם ואת החיסכון בזמן שיפוטי ומנגד, לחומרה, את עברו הפלילי. ב"כ המאשימה ברכה את הנאשם על מאמציו לשיקום, עמדה על הנתונים החיוביים העומדים לזכותו, לרבות היעדר פתיחת תיקים חדשים ותסקירים אשר הצביעו על אופק טיפולי ולפיכך נכונה היא להסתפק בענישה הסוטה לקולה ממתחם העונש ההולם, כך שיוטלו על הנאשם 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לצד עונשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. עם זאת, לגישה, אין לקבל את המלצת שירות המבחן אשר אינה נותנת מענה לאינטרס הציבורי ולשיקולי הלימה.

8. הסנגור, עו"ד שירן ברגמן, אינו מקל ראש בנזק שנגרם למתלונן אולם סבור כי אין מדובר בפגיעה חמורה. הפנה לפסיקה המלמדת על מדיניות הענישה הראויה, ובתוך כך לגזר דין שניתן על ידי בת"פ 30997-09-21, אליו אתייחס בהמשך, אשר מתאר אירוע חמור יותר להשקפתו, שם קבעתי מתחם ענישה שנע בין 9 ל- 24 חודשים. כן עמד על הקשר המשפחתי בין פלונית לנאשם והדגיש כי סברתו של הנאשם על גניבת הארנק אינה בעלמא נוכח המתואר בכתב האישום.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בעבירה, ביקש להתחשב בגילו של הנאשם, בהודייתו שניתנה אף ללא הבטחה עונשית מצד התביעה. על אף שההליך הטיפולי בו שולב הנאשם ידע עליות ומורדות, הדגיש כי בסופו של יום הוגש תסקיר חיובי ביותר שנולד לאחר תקופה ארוכה בה עקב שירות המבחן אחר התקדמותו של הנאשם בטיפול והתרשם שהוא עורך מאמצים להתנהל באופן תקין ולהימנע ממעורבות פלילית.

הסנגור ביקש להתחשב בכך שהנאשם מגדל את ילדיו בשיתוף עם פרודתו, בחלוקה שוויונית. הילדים מגיעים אל הנאשם לנאשם מחצית מהשבוע ודואג לרווחתם. עוד ציין כי אינו מתעלם מהרשעותיו הקודמות של הנאשם אך אלה התיישנו ואינן נוגעות לעבירות אלימות.

עוד ביקש להביא בחשבון את התקופה בה היה הנאשם עצור מתאריך 14.11.21 עד 26.12.21 ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים.

לבסוף, לאמץ את המלצת שירות המבחן תוך שניתנה הסכמת הנאשם להשתתף צו מבחן לתקופה ארוכה יותר ולהשתתף צו של"צ בהיקף נרחב יותר. כמו כן ביקש להימנע מהשתתף קנס כספי ולהשית פיצוי מידתי בנסיבות העניין. 9. מפי הנאשם שמעתי את הדברים הבאים: "הילדים אצלי רוב הזמן, רוב הטיפול הוא עליי, אני מסתדר עם הגרושה אין לי בעיה ותלונות אליה. אני מצטער על מה שהיה, גם עברתי טיפול אינטנסיבי של שנה ומשהו. עבודות שירות כבד עלי כי הילדים קטנים ואני צריך לקחת אותם לגן ולצהרון ולהוציא אותם. זו עבירה ראשונה שלי באלימות, הייתי בבתי סוהר אני לא טלית שכולה תכלת אבל לא היו לי מקרי אלימות. אני מבקש שתתחשבי בי, גם בעניין הקנס".

דין והכרעה

10. בהתאם לסעיפים 40 ג ו- 40ט בחוק העונשין, גזירת הדין תיעשה בהתאם לעיקרון ההלימה, קרי, קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בפסיקה הנוהגת ובמכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה ממשית בערכים החברתיים והם הזכות לביטחון אישי ושמירה על שלמות הגוף והנפש. בפסיקה ענפה קבע בית המשפט העליון כי יש להעביר מסר המגנה התנהגות אלימות ולהטיל ענישה הולמת על מי שבוחר לפתור סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע (ראו: ע"פ 8991/10 מכבי נגד מדינת ישראל (27.10.11); ע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל (18.11.20); רע"פ 3681/19 שבתאי נ' מדינת ישראל (13.06.19); רע"פ 6090/23 וילד דלינסקי נ' מדינת ישראל (16.8.23); ע"פ 652/23 עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.23)).

12. חומרה יתירה טמונה בביצוע עבירות אלימות תוך שימוש בנשק קר כגון סכין, שכן "עצם הימצאותה מגדיל עשרות מונים את פוטנציאל הנזק שעשוי להיגרם במקרה של חיכוך אלים, ויש שאף את הסתברות התקיימותו מלכתחילה" (ראו: ע"פ 5449/18 זון נ' מדינת ישראל (23.6.19)). לעיתים קרובות, תוצאת אלימות תוך שימוש בסכין, תלויה במזל בלבד ולפיכך עמדו בתי המשפט על הצורך להיאבק בסוג זה של עבירות באמצעות ענישה תקיפה ומרתיעה (ראו: ע"פ 3867/23 מדינת ישראל נ' שנקור (11.7.23)).

13. אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, גם אם סבר הנאשם - ואפילו אם אין מדובר בחשד בעלמא- שהמתלונן גנב את ארנקה של פלונית, הרי שלא ניתן להעלות על הדעת עשיית דין עצמי באופן בו נקט הנאשם. בפני הנאשם עמדו דרכים חלופיות רבות בהן יכול היה לפעול ובראשן פנייה למשטרה ואילו הוא בחר לקחת את החוק לידי. בהקשר זה יש להתחשב בתכנון המסוים שקדם לביצוע העבירה- אין מדובר בתגובה ספונטאנית של הנאשם כי אם בהגעה מתוכננת ומכוונת למקום, שלושה ימים לאחר שהתגלה אובדן הארנק, כשהוא מצויד בסכין ובהיעדר כל מורא. לא זו אף זו. הנאשם לא נרתע כאשר עובר אורח הפרידו בינו לבין המתלונן והוא שב וחזר למקום כעבור 10 דקות מתוך נחישות לפגוע ולהזיק לו.
14. אשר לנזק שנגרם- גם אם 'בית המשפט ראה מקרים חמורים יותר', כפי שטען הסנגור, הרי שאין להקל ראש בפגיעה שנגרמה למתלונן, אשר הצריכה טיפול רפואי, קבלת מנות דם וסגירת החתך שנגרם בסיכות. לכך יש להוסיף את פוטנציאל הנזק וההסלמה הכרוך בשימוש בסכין, שהרי, כאמור, תוצאת השימוש בסכין היא במידה רבה עניין מזל והאירוע היה עלול להסתיים בפגיעה חמורה יותר. עוד יש לציין את עוגמת הנפש וההשפלה שנגרמה למתלונן כאשר הותקף בציבור וברישי גלי והושאר להתבוסס בדמו, מבלי שהנאשם הגיש לו עזרה.
15. רמת הענישה בעבירות פגיעה משתנה בהתאם למהות הנשק הקר בו נעשה שימוש, חומרת הפגיעה, משך התקיפה, עוצמתה והרקע לביצועה.
16. המאשימה הפנתה לרע"פ 6817/22 פריג' נ' מדינת ישראל (18.10.22) - אשר דן בעניינו של מבקש הורשע בפגיעה בנסיבות מחמירות ובהחזקת סכין בכך שבמסגרת סכסוך מתמשך בינו לבין המתלונן על מקום חניה, דקר את המתלונן באמצעות סכין שאורך להבה 17 ס"מ בכף ידו. כתוצאה ממעשי המבקש נגרמו למתלונן חבלות וחתכים בכף ידו אשר נתפרה בבית החולים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל תוך שהתייחס לתכנון שנלווה לעבירות ולדברי הנאשם כי תכנן "ללמד את המתלונן לקח". על המבקש, שבעברו הרשעה קודמת בעבירת אלימות ואשר הוגש בעניינו תסקיר המלמד על מסוכנות גבוהה, נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.
17. כן הפנתה לת"פ (כפ"ס) 45263-03-15 מדינת ישראל נ' נאסר (12.1.17) (ראוי לציין כי הוגש ערעור שנדחה- עפ"ג (מרכז) 55739-02-17 מיום 12.9.2017) ולת"פ (פ"ת) 27700-01-21 מדינת ישראל נ' דרניס (20.7.2021) - מדובר במקרים בהם קבעו הערכאות הדיוניות מתחמי ענישה שתחתיתם ב 15 או 18 חודשי, בהתאמה ועד 36 חודשים, אולם על אף הדמיון בכותרת העבירה, הם עוסקים באירועים חמורים יותר לאין שיעור, הן מפאת מיקום הדקירות (בצוואר או בחזה) והן משום מכלול נסיבות העניין.
18. ההגנה הפנתה מצדה לרע"פ 3682/22 גולן נ' מדינת ישראל (2.6.22) - הדן במבקש הורשע בעבירות פגיעה בנסיבות מחמירות ואיומים בכך שעל רקע חשד שהמתלונן גנב ממנו סקטבורד, איים על המתלונן שיהרוג אותו, בעט בו, הכה אותו באגרופיו, שלף אולר והצמידו לאוזן המתלונן באופן שגרם לו חתך שטחי בקרקפת ושריטות מאחורי האוזן. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 9 ל-20 חודשי מאסר והשית על המבקש 9 חודשי מאסר שיינשאו בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו תוך שבית המשפט העליון ציין כי המתחם מקל במידה מה.

עוד הפנתה, כאמור, לת"פ (רח') 30997-09-21 מדינת ישראל נ' קרספיל (20.12.23), במסגרתו קבעתי מתחם ענישה שנע בין 9 ל- 24 חודשי מאסר בעניינו של הנאשם שעל רקע ויכוח בין המתלונן לבעל קיוסק, שלף סכין יפנית אותה החזיק לצרכי עבודה וחתך את המתלונן בזרועו ובפניו תוך גרימת חתכים שטחיים בגבה ובאף וכן שריטה בזרוע. באותו מקרה אמנם כוונה הפציעה לאזור רגיש יותר בגוף, אולם להבדיל מעניינו האירוע שם לא תוכנן ולא נערכה הצטיידות מכוונת בסכין כפי שעשה הנאשם.

אציין כן עיינתי בפסיקה נוספת שהגיש הסנגור, אשר קצרה היריעה מלפרט, חלקה עוסק בהחלטות המותבים השונים לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום: ת"פ (ק"ג) 29852-06-14 מדינת ישראל נ' פלוני (20.12.2017); ת"פ (ק"ג) 29722-01-17 מדינת ישראל נ' מיכאל (17.9.2019); ת"פ (ב"ש) מדינת ישראל נ' טלאלקה (17.5.2017); ת"פ (אי') מדינת ישראל נ' תיתי (15.1.2014).

19. לפסיקה נוספת ראו:

א. רע"פ 4121/22 סנדוקה נ' מדינת ישראל (21.6.22) - המבקש הורשע בכך שהחזיק סכין ופצע באמצעותה בעל מכולת ודקר אותו באופן שהצריך שלושה תפרים בברכו וחמישה תפרים בכתפו. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין חודש ועד 12 חודשים, והשית על הנאשם ענישה בתחתית המתחם, לאחר שהתחשב בהיעדר עבר פלילי ותסקיר חיובי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעמיד את העונש על 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

ב. רע"פ 4574/17 אבו עראר נ' מדינת ישראל (23.8.17) - המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות באיומים ובפציעה כשהעבריין מזוין בכך שעל רקע סכסוך שכנים איים על המתלונן ש"יראה לו מה זה" ואז שלף סכין ודקר באמצעותה את המתלונן בשוק, באמה, בכתף ובבטן. המתלונן את הכרתו ופונה לבית חולים. נקבע מתחם ענישה בין 10 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. על המבקש, שעברו הפלילי מכביד, הושתו 15 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ג. רע"פ 1529/20 אל סייד נ' מדינת ישראל (15.2.20) - המבקש הורשע בהתאם להודאתו בעבירות איומים, פציעה כשהעבריין מזוין והחזקת סכין בכך שהגיע לחנות המתלונן על רקע חשד כי הלה נקט אלימות נגד אחיו, איים עליו שידקור אותו ואילו המתלונן סטר למבקש ודחף אותו. בתגובה, שלף המבקש סכין ודקר את המתלונן באזור המפשעה ובידו, באופן שהביא לפציעתו. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. על המבקש, הנעדר הרשעות קודמות, נגזרו 11 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ד. רע"פ 8960/15 בולטנירוב נ' מדינת ישראל (19.5.16) - על רקע סכסוך כספי בינו לבין המתלונן, תקף המבקש את המתלונן בכך ששפך עליו את תכולתה של כוס בירה, חבט במתלונן באמצעות הכוס וניפץ אותה על פניו. בעקבות זאת, נגרמו למתלונן חתכים בפניו והוא נזקק לטיפול רפואי ולארבעה תפרים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל וגזר על המבקש חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור ובקשת רשת ערעור נדחו.

20. בשים לב לעקרון ההלימה, בהתחשב בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה ובהתחשב בענישה הנוהגת - אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 9 לבין 24 חודשי מאסר בפועל, בצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.
- קביעת עונשו של הנאשם בסטייה לקולה ממתחם הענישה
21. בבואי לקבוע את העונש המתאים לנאשם נתתי דעתי לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. שקלתי את הודיית הנאשם בכתב האישום המתוקן, אשר חסכה את עדות המתלונן וכן בזמן שיפוטי; את מאמציו לשיתוף פעולה עם ההליך הטיפולי; מאז האירוע חלפו כמעט שלוש שנים שבמהלכן לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. עוד נתתי דעתי להיותו של הנאשם אב מיטיב לילדיו הצעירים, אולם
22. כאמור, אין מחלוקת כי בהתחשב בהליך השיקום שעבר הנאשם ובהערכת כי ש סיכוי של ממש שימשיך לצעוד בדרך זו-אף בהתחשב בהתמתנות שחלה מצדו בשנים האחרונות, אשר באה לידי ביטוי בהימנעות מבצוע עבירות והשקעת משאביו בגידול ילדיו, יש מקום לגזור את דינו בחריגה לקולה מטעמי שיקום. עם זאת, בשאלה מהי מידת הסטייה הראויה, מצאתי כי המלצת שירות המבחן אינה נותנת מענה לשיקולי הענישה הנוספים ובהם גמול והרתעה (ראו: ע"פ 1810/22 מדינת ישראל נ' פלונית (31.5.22); ע"פ 587/22 אבו נאעסה נ' מדינת ישראל (22.5.22); רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל (16.3.14); ע"פ 671/22 אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל (20.10.22); ע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני (27.4.22)).
23. כפי שציין הנאשם, הוא אמנם עומד לדין לראשונה בעבירת אלימות, אך יש לציין לחובתו את עברו הפלילי הכולל 10 הרשעות קודמות בעבירות רכוש וסמים, הגם שאלה התיישנו והאחרונה שבהן משנת 2016.
24. בשקלול הנתונים, מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, כעתירת הצדדים, ואולם הסטייה תהיה מידתית באופן שיושת הנאשם עונש מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לאחר שניתנה חוות דעת אודות התאמתו.
25. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל למשך 5 חודשים.
- עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, החל מיום 27.10.24 (או במועד אחר שיקבע הממונה על עבודות השירות). על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס - יחידת ברקאי, ברח' לוחמי בית"ר 6 בעיר רמלה, באותו מועד בשעה 08:00. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.
- בשל מצבו המשפחתי של הנאשם ובהתאם לסעיף 51טו(ב) בחוק העונשין, אני קובעת כי היקף השעות היומי יעמוד על 6 שעות עבודה ביום.
- ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים.
- ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון למשך 3 שנים.
- ד. הנאשם ישלם לנפגע העבירה פיצוי בסך של 500 ₪. המאשימה תעביר את פרטי נפגע העבירה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים, ותעדכן את נפגע העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק. הפיצוי ישולם עד ליום תשלום הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"):
www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז הגבייה) בטלפון *35592 או בטלפון *052-*****. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).
- באחריות הנאשם לפנות למזכירות למלא טופס הרשאה לזיכוי חשבון בנק על מנת שבית המשפט יבצע העברה בנקאית של כספי הפיקדונות. הודעה זו תהווה מסירה כדין.
- ה. הנאשם יעמוד במבחן למשך שנה. הוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי צו המבחן, ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש ולהוסיף על עונשו.
- ניתן צו כללי למוצגים.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.
- המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.
- ניתן היום, ו' אלול תשפ"ד, 09 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.